

La tribuna

Fragilitat, la remodelació de l'atenció a la gent gran

Andorra es troba en un moment on cal fer front als reptes demogràfics i epidemiològics

SÍLVIA

Bonet

El passat dia 2 de juny es va reunir la Comissió d'afers socials, salut i desenvolupament econòmic del Consell d'Europa i entre els diversos temes que es varen discutir es va parlar sobre l'informe *Un compromís social europeu que garanteixi els drets de les persones grans i la seva atenció integral*.

Amb la voluntat de poder introduir el màxim d'elements a l'informe vàrem tenir l'oportunitat de compartir l'experiència sobre l'atenció integral a la gent gran amb dos experts: la sra **Katherine Hill**, directora de Política, Igualtat i els Drets Humans del Regne Unit i el Dr **Leocadio Rodríguez**, coordinador de l'Acció Comuna Europea sobre la prevenció de la fragilitat en l'ancià i Cap del Departament de Medicina Geriàtrica de l'Hospital Universitari de Getafe de Madrid.

Els dos ponents van emfatitzar en el fet que segurament al 2020 més del 30% de la població estaria formada per persones majors de 60 anys.

Però el que vaig considerar més interessant és l'enfoc i la importància que se li dona a la fragilitat com a fase prèvia a la discapacitat, i sobre la qual cal posar en marxa els diferents serveis socio-sanitaris existents.

L'esperança de vida lliure de discapacitat està creixent més lentament que l'esperança de vida. Però la discapacitat és el principal factor que afecta la qualitat de vida als adults.

L'envelliment l'hem de considerar un triomf però també, alhora, un desafiament, ja que està provocant importants canvis socials, sanitaris i polítics i ens imposarà majors exigències econòmiques i socials a tots els nivells i, en concret, en els sistemes sanitaris.

Aquest fet ens obliga a actuar per poder detectar la condició de fragi-

litat abans de la incapacitat i intervenir a temps amb l'objectiu veritable de mantenir l'autonomia i la independència a mida que s'envelleix.

En un moment en el qual es treballa en un replantejament del sistema sanitari i social, els membres d'SDP considerem que cal fer un gir cap a la promoció i la prevenció, que proporcionarà un doble benefici, augmentar el benestar i la cohesió social i treballar en la sostenibilitat del sistema a mitjà i llarg termini millorant la qualitat.

EN AQUEST CONTEXT agafa extrema importància l'organització dels serveis assistencials al voltant de la persona, la coordinació entre els diferents estaments socio-sanitaris resulta fonamental per oferir una atenció continuada i integral per actuar sobre la fragilitat, element fonamental en el qual cal sustentar-se qualsevol sistema sanitari sostenible.

Personalment crec que no tenim cap dada que ens orienti sobre les necessitats reals de la nostra població

La fragilitat és una important variable que habitualment no es valora, i que representa una condició amb un efecte important tant sobre l'organització dels sistemes de salut, com alhora de la despesa socio-sanitària.

Andorra es troba en un moment, tal i com queda expressat al PNS2020, on cal fer front als reptes demogràfics i epidemiològics amb el conseqüent envelliment poblacional i l'increment de les patologies cròniques i les necessitats cada vegada majors que aquest factors generaran en termes de dependència.

Per aquest motiu ens cal una transformació i resiliència per adaptar-se a un entorn que cada vegada

requereix d'una atenció més centrada en la persona que pugui oferir-li una resposta conjunta, integral i coordinada a les seves necessitats sanitàries i socials.

Però coneixem el grau de fragilitat de la nostra població? Sabem realment a què ens afrontem? Personalment crec que no tenim cap dada que ens orienti sobre les necessitats reals de la nostra població.

Calen indicadors fiables sobre la fragilitat que ens donin informació sobre el perfil de la nostra població i les seves necessitats i així poder ajustar els serveis socio-sanitaris necessaris i que donin resposta a unes necessitats reals.

Afortunadament moltes perso-

nes grans desenvolupen la fragilitat prèvia a la discapacitat, aquest canvi d'actuació ens permetria avaluar la fragilitat amb la finalitat de detectar les persones en situació de risc i poder intervenir per prevenir la discapacitat.

En aquest esforç, la gestió de la fragilitat juga un paper fonamental, i s'estan desenvolupant en l'actualitat diverses iniciatives de la UE que caldria seguir per poder aprendre i actuar per millorar l'atenció que donem a les persones grans abans de tenir que recórrer a la institucionalització.

Aquest és un dels aspectes que la política sanitària hauria de millorar i pel qual cal establir una estratègia d'acció efectiva i eficient que parteixi de la prevenció del risc i l'acció precoç. ≡

Consellera General SDP
Grup Mixt